

PREMI COOPERACIÓ COPE
Ferrerries, 4 d'octubre de 2019

En un discurs que el Papa Francesc va donar el passat mes de març va dir que "*cooperar és un estil de vida*" (A la confederació de cooperatives italianes, 16-3-19). Pens que té molta raó. Cooperar és una manera de viure. Algunes persones viuen la vida pensant només en si mateixes. Viuen per a si, sense preocupar-se dels altres. Però hi ha persones que saben viure amb els altres, en cooperació. És un encert que cada any COPE premiï a algunes d'aquestes persones o institucions que han triat viure la vida cooperant amb els altres.

Cooperar suposa vèncer la indiferència i l' individualisme, obrint una manera de vida alternatiu, basat en unes relacions humanes autèntiques que no cerquen el benefici propi ni el lucre. En aquest mateix discurs diu el Papa que "*l'avantatge més important i òbvia de la cooperació és vèncer la soledat que converteix la vida en un infern. Quan l'home se sent sol, experimenta l'infern. En canvi, quan adverteix que no està abandonat, pot enfrontar qualsevol tipus de dificultat i esforç (...) El nostre món està malalt de soledat -ho sabem tots-, per això necessita iniciatives que permetin enfrontar juntament amb altres el que la vida imposa. Caminant i treballant junts experimentam el gran miracle de l'esperança: tot sembla possible una altra vegada. En aquest sentit, la cooperació és una forma de concretar l'esperança en la vida de les persones*".

Jesús va ensenyar en l'Evangeli que som proïsmes de tot home, i "*fer-se proïsmè significa evitar que l'altre sigui presa de l'infern de la soledat*". Qui viu la seva vida en cooperació ha descobert que no podem romandre indiferents davant les dificultats i tragèdies dels altres i que val la pena contribuir a "*treure un tros de soledat als altres*". I fer-ho, no tant amb paraules, sinó amb el compromís, que brolla de l'amor, i que ens fa estar al costat de l'altre, oferint-li en tot el nostre suport, la nostra proximitat i també la nostra tendresa,

Qui viu d'aquesta manera descobreix, a més, que només així val la pena viure. Qui viu en l'egoisme i la indiferència no sap apreciar allò de bo que la vida té. No es pot ser feliç tot sol. Per això, quan s'exclou l'altre de l'horitzó, no es pot aconseguir la felicitat plena.

Felicitats a les entitats i persones guardonades en aquest dia. I gràcies pel vostre treball, que expressa el desig de ser solidaris en un món que vol mercantilitzar-ho tot. Vosaltres ens feis somiar que un altre món és possible

PREMI COOPERACIÓ COPE

Ferrerries, 4 d'octubre de 2019

En un discurso que el Papa Francisco dio el pasado mes de marzo dijo que “cooperar es un estilo de vida” (*A la confederación de cooperativas italianas*, 16-3-19). Pienso que tiene mucha razón. Cooperar es un modo de vivir. Algunas personas viven la vida pensando sólo en sí mismas. Viven para sí, sin preocuparse de los demás. Pero hay personas que saben vivir con los demás, en cooperación. Es un acierto que cada año COPE premie a algunas de estas personas o instituciones que han elegido vivir la vida cooperando con los demás.

Cooperar supone vencer la indiferencia y el individualismo, abriendo un modo de vida alternativo, basado en unas relaciones humanas auténticas que no buscan el beneficio propio ni en el lucro. En ese mismo discurso dice el Papa que “la ventaja más importante y obvia de la cooperación es vencer la soledad que convierte la vida en un infierno. Cuando el hombre se siente solo, experimenta el infierno. En cambio, cuando advierte que no está abandonado, puede enfrentar cualquier tipo de dificultad y esfuerzo (...) Nuestro mundo está enfermo de soledad —lo sabemos todos—, por eso necesita iniciativas que permitan enfrentar junto con otros lo que la vida impone. Caminando y trabajando juntos experimentamos el gran milagro de la esperanza: todo parece posible otra vez. En este sentido, la cooperación es una forma de concretar la esperanza en la vida de las personas”.

Jesús enseñó en el Evangelio que somos prójimos de todo hombre, y “hacerse prójimo significa evitar que el otro sea presa del infierno de la soledad”. Quien vive su vida en cooperación ha descubierto que no podemos permanecer indiferentes ante las dificultades y tragedias de los demás y que vale la pena contribuir a “quitar un trozo de soledad a los demás”. Y hacerlo, no tanto con palabras, sino con el compromiso, que brota del amor, y que nos hace estar al lado del otro, ofreciéndole en todo nuestro apoyo, nuestra cercanía y también nuestra ternura,

Quien vive de esta manera descubre, además, que sólo así vale la pena vivir. Quien vive en el egoísmo y la indiferencia no sabe apreciar lo bueno de la vida. No se puede ser feliz solo. Por eso, cuando se excluye al otro del horizonte, no se puede alcanzar la felicidad plena.

Felicidades a las entidades y personas galardonadas en este día. Y gracias por vuestro trabajo, que expresa el deseo de ser solidarios en un mundo que quiere mercantilizarlo todo. Vosotros nos hacéis soñar que otro mundo es posible.